„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej jątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 107. **Sroda 12. Maja 1869.** **Rok wydania 59.**

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 11. maja. Izba panów przyjęła projekt ustawy o zakresie działania sądów wojskowych.

Izba deputowanych przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu ustawę, tyczącą się postanowień przeprowadzenia ustawy o unifikacyi rozmaitych obligów i ustawę o zaprowadzeniu monety złotej. Prezydent izby oświadczył, iż postawienie na porządku dziennym wygotowanych już projektów do ustaw i sprawozdań o przedmiotach zajmujących bardzo opinię publiczną nie może już nastąpić. Gruntowne bowiem narady nad temi ważnemi sprawami nie dadzą się przeprowadzić w tych kilku dniach, jakie jeszcze do obrad pozostają. Pobieżne zaś traktowanie niezgadzałoby się z godnością izby.

Florencya, 11. maja. Dziś nowy gabinet złożył przysięgę.

Tryest, 11. maja. Książę Napoleon odjechał do Wenecyi.

Część nieurzędowa.

Prezydent ministrów zawiadomił w dn. 10. b. m. obydwie izby Rady państwa, że uroczyste zamknięcie sesyi nastąpi dn. 15. b. m. w zamku cesarskim. Członkowie obu izb zaproszeni są do Cesarza na wieczór dn. 14. b. m.

Sprawozdanie wydziału konstytucyjnego o treści rezolucyi sejmu galicyjskiego w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw zasadniczych brzmi następnie:

W. Izba uchwaliła na swojem 164 posiedzeniu w d. 16. lutego: „Nadesłany rządowi i wydziałowi udzielony akt w przedmiocie wniosku przez sejm galicyjski w d. 24. września 1868 na zasadach §. 19 O. K. uchwalonego, co do zmiany pewnych postanowień zasadniczych ustaw państwa, ma być wydziałowi konstytucyjnemu przydzielony z poleceniem zdania sprawy z treści owego aktu i postawienia w każdym razie wniosków.

Odpowiednio temu poleceniu komitet konstytucyjny wziął ów akt za przedmiot głębokich obrad i ośmiela się w. Izbie zdać z niego sprawę.

Większość zawartych w rezolucyi wniosków sejmu galicyjskiego jest w naturalnym z sobą związku, tworzy organiczną całość i może być tylko w logicznej spójni pojętą i osądzoną.

Jakkolwiek wnioski w rezolucyi nie zdają się być z sobą w związku, tworzą one atoli system, i sprzeciwiałoby się duchowi rezolucyi, chcieć je rozbierać odrębnie, bez względu na inne będące z niemi w związku.

Niektóre tylko punkta rezolucyi są tego rodzaju, że bez związku z innemi, samoistnie są postawione.

Najwyższa zasada rezolucyi zawartą jest w §. 8 tejże, który wymaga dla Galicyi odpowiedzialnej sejmowi administracyi krajowej w sprawach wewnętrznego zarządu, sprawiedliwości, wychowania, publicznego bezpieczeństwa i kultury krajowej, jakoteż krajowego ministra w radzie korony.

Z tem w związku stoi zasada wymagań §. 4go, aby wydzielić się mająca ze skarbu państwa suma do rozporządzenia sejmu na pokrycie wydatków administracyi, sądownictwa, wyznań i wychowania, publicznego bezpieczeństwa i kultury krajowej w Galicyi usuniętą była w szczegółach rozporządzenia z pod kompetencyi Rady państwa.

Dalej lit. f) §. 3go, aby ustawodawstwo co do głównych zarysów organizacyi sądownictwa i władz administracyjnych, lit. g.) aby dla przeprowadzenia ustaw zasadniczych państwa o ogólnych prawach obywateli, o władzy sędziowskiej, rządowej i wykonawczej, wydać się mające i tam powołane ustawy (sąd sejmowy, odpowiedzialność ministrów itd.), lit. e) aby ustawodawstwo karne i policyjne, jakoteż ustawodawstwo cywilne i ustawodawstwo górnicze z pod kompetencyi Rady państwa wyjęte i zakresowi działalności sejmu przydzielone było.

W końcu równie §. 2go, według którego galicyjska delegacya sejmowa w obradach Rady państwa brać tylko ma udział względnie spraw królestwu temu wspólnych z innemi w Radzie państwa reprezentowanemi częściami monarchii.

Ma-li być utworzoną odpowiedzialna sejmowi galicyjskiemu administracya w sprawach wewnętrznego zarządu, sprawiedliwości, oświecenia, publicznego bezpieczeństwa i kultury krajowej, to przysłużać musi sejmowi także ustawodawstwo w tym zakresie, jeżeli z jednej strony odpowiedzialność ma być istotną, a nie zarazem wywołująca zamęt i nieskończone spory, które gdyby przekazanie ustawodawstwa sejmowi nie nastąpiło razem z utworzeniem odpowiedzialnego rządu krajowego, musiałyby w najkrótszym czasie powstać skutkiem naturalnej konsekwencyi.

Przyzwolenie na te żądania sejmu galicyjskiego, zwichnęłoby ustalony konstytucyą równy stosunek wszystkich części Austryi do całości, a stworzone przez to odrębne stanowisko Galicyi sprowadziłoby zmianę konstytucyi w głównych jej podstawach zasadniczych.

Odrębne stosunki Galicyi tem mniej mogą uzasadnić zmianę konstytucyi zaledwo przed dwoma laty doszłej do skutku z współudziałem deputowanych tego kraju, skutkiem której (zmiany) przekazane być ma sejmowi galicyjskiemu ustawodawstwo na najważniejszych terytoryach życia państwowego i utworzony osobny rząd sejmowi odpowiedzialny, gdyż co się tyczy ustawodawstwa, Galicya może przez swych reprezentantów w Radzie państwa właściwie swe stosunki wskazywać, co zaś do władzy wykonawczej, rząd odpowiedzialny Radzie państwa nie mniej uwzględniać musi właściwości Galicyi w zakresie ustaw, niż rząd odpowiedzialny sejmowi galicyjskiemu, które też według oświadczeń rządu danych wydziałowi faktycznie uwzględnia.

Wydziałowi konstytucyjnemu nie mogły też być zacytowane żadne fakta, któreby służyły za dowód, że pomyślność Galicyi takiej zmiany konstytucyi rzeczywiście wymaga. Jakżeby zresztą, po zaledwo dwuletniem istnieniu owej konstytucyi, podczas gdy ustawodawstwo urzeczywistnieniem jej zajęte jest na terytoryach życia państwowego, słusznie twierdzić można, że nie dostarcza środków do rozwoju materyalnej i moralnej pomyślności Galicyi.

O ile zaprzeczonem być musi, jakoby pomyślność Galicyi zawisła od tak istotnej zmiany konstytucyi, to z drugiej strony właściwości Galicyi w kwestyi zmiany konstytucyi nie mogą tworzyć wyłącznie przeważnego punktu zapatrywania się, gdyż przedmioty tak wielkiego politycznego znaczenia nie mogą być sądzone ze stanowiska jedynie galicyjskiego, lecz tylko ze stanowista austryackiego.

Austrya może atoli słusznie od Galicyi żądać, aby się uważała jako część całości, i aby nie objawiała roszczeń, które już z powodu dobra powszechnego, mimo całą gotowość uwzględnienia właściwości Galicyi, nie mogą być spełnione.

Równy stosunek części do całości musi być poczytany za główną zasadę konstytucyjnej polityki austryackiej.

Wszak zasada ta tworzy podstawę wszystkich konstytucyi od r. 1848, jakkolwiek w innych postanowieniach różnią się od siebie.

Zaniechanie powyższej zasady w obec kraju koronnego, wzmocniłoby bezsilne usiłowania stronnictw dążących do podobnego celu, chociaż po za obrębem konstytucyi, i wywołałoby niebezpieczne zresztą pretensye.

Wiara w trwałość w innych zresztą kierunkach zdolnej do rozwoju konstytucyi, zachwiałaby się silnie w ludach, i osłabłaby w wierze tej ugruntowana moralna siła odporu w obec wrogich konstytucyi dążności.

Zmiana taka konstytucyi byłaby tem niebezpieczniejszą, gdyż byłaby zmianą jej nie w autonomicznym lecz w federalistycznym kierunku.

Odsunąwszy jednak na bok wszelkie inne uwagi właśnie odrębne stosunki Galicyi i jej położenie geograficzne, czynią niemożebnem nadanie Galicyi samodzielnego, sejmowi odpowiedzialnego rządu.

Jeżeli ludy Austryi za bezpieczeństwo Galicyi ręczyć mają, musi mu daną być rękojmia, że rząd centralny wywierać może na administracyę tego królestwa potrzebny wpływ, leżący w konstytucyi.

Dobro całości wymaga, aby się ten zarząd nigdy nie zaparł interesów Austryi, a odpowiedzialność przed reprezentacyą państwa ręczy jedynie, że to stać się nie może.

Jak więc interesa Austryi nie dozwalają przyzwolić na główne wnioski rezolucyi galicyjskiej, tak sprzeciwiają się innym wnioskom również ważne i poważne względy.

Zastrzegając sobie umotywowanie ustnego sprawozdania, można tu tylko nadmienić, że wspomnione wnioski sprowadziłyby częścią krok wsteczny na drodze wolności, częścią zniesienie wspólności ustawodawstwa na takich terytoryach państwowego życia, na których nakazuje ją kultura i interesa ekonomiczne.

Gdyby sejmowi galicyjskiemu ustawodawstwo o prawie zasiedlenia i unormowane w art. IV. ustaw państwa z d. 21. grudnia 1867 o ogólnych prawach obywateli prawo wyborów przekazanem było, wtedy najcenniejsze ustawami zasadniczemi zaręczone prawa austryackich obywateli ustąpiłyby miejsca ustawodawstwu partykularnemu. Najprzyrodzeńsze prawa obywateli mogłyby się znaleść w niebezpieczeństwie, być poświęconemi interesom partykularnym; co w żadnem państwie prawnem nie jest możebnem, mogłoby w Austryi być rzeczywistością, iżbyśmy mieli austryackich obywateli bez siedziby. (Dok. nast.)

Dzień 5. maja, rocznica śmierci Napoleona I. nastręcza „Constitutionnelowi“ sposobność do następującej uwagi: „Dnia 5. maja 1821 o wpół do 7. rano, w chwili kiedy słońce tropikowe oświeciło skały św. Heleny, zgasł największy, najpromienniejszy mąż naszego wieku pod skromnym dachem w Longwood. Zmarł Napoleon. Europa przyjęła tę wiadomość z głębokiem wzruszeniem. Starzy żołnierze Cesarstwa nie wierzyli doniesieniu o śmierci swego jenerała. Słowa „Napoleon umarł“ brzmiały w ich uszach jakoby bluźnierstwo. Kto z dzisiejszego pokolenia był dzieckiem w czasie restauracyi, przypomni sobie, że słyszał jak mówiono, że Cesarz na czele potężnej armii powróci do Tuilierów. Jego zwłoki spoczywają w domu inwalidów nad brzegiem Sekwany, „pośród tego narodu francuskiego, który on tak ukochał.“ Życzenie wyrażone w ostatniem zdaniu jego testamentu jest spełnione. Ale to nie wszystko. Starzy świadkowie chwały, dawni słudzy wielkiego wodza idą tam, aby złożyć kwiaty i wieńce na jego grobie. Kościół święci modłami pamięć bohatera, który odbudował zburzone ołtarze. To należy do przeszłości; inna rzecz teraźniejszość i przyszłość. Dynastya napoleońska oparta jest na najszerszych i najsilniejszych podstawach. Utwierdzona na powszechnem głosowaniu, umocni się ona jeszcze bardziej przez swój związek z wolnością. Monarcha, który dzisiaj reprezentuje napoleońską dynastyę, może

powiedzieć jak niegdyś jego sławny przodek: „Jedno miejsce było otwarte, t. j. moje miejsce. Nie detronizowałem nic, chyba tylko anarchię.“

W Paryżu zapisało się do wyboru na posłów 200 kandydatów. Z tych jest około 50 istotnych kandydatów, 50 bez żadnych szans, a 100 dziennikarzy i polityków, którzy dla tego tylko występują jako kandydaci, aby mogli brać udział w zgromadzeniach wyborczych. Liczba paryskich manifestów wyborczych mnoży się równie jak i liczba zgromadzeń wyborczych. Zgromadzenia wyborcze z dn. 6. b. m. odbyły się spokojnie, tylko jedno na przedmieściu St. Jaques zostało rozwiązane, a to z tego powodu, ponieważ kandydat Cantagrel, dawniejszy reprezentant ludowy i socyalista wyrażał się zbyt namiętnie o wyprawie rzymskiej i o zajęciu Rzymu. Jak mówią ma Durier, kandydat „Siécla“ w trzecim okręgu wyborczym ustąpić Balancelowi. Zdaje się bowiem, że nie potrafi się utrzymać w obec tego Balancela, który ma wielkie szanse. Ministrowie, z wyjątkiem Rouhera, udają się temi dniami do swoich rodzinnych departamentów, aby tamże agitować na korzyść kandydatów rządowych. Pomiędzy kandydatami, którzy na prowincyi występują, zasługuje na wymienienie jeszcze także Shiot. Jest on aptekarzem, ale w czasach rzeczypospolitej był on reprezentantem narodowym i jako należący do stronnictwa skrajnego został deportowany. Po powrocie był kilkakrotnie zawikłany w spiski, ale tak, że nie mógł być ani razu stawiany przed sądem. Występuje on w Niévre, która jak wiadomo długi i stanowczy stawiła opór zamachowi stanu.

Na posiedzeniu z dn. 6. b. m. przyjęły Kortezy hiszpańskie w ostatecznem głosowaniu dwa artykuły projektu konstytucyi, traktujące o kwestyi religijnej. Proponowana przez deput. Montesino poprawka do owych dwóch artykułów, że wyznanie religijne nie może być przeszkodą w piastowaniu publicznych urzędów, została także przyjętą. Paragrafy traktujące o religii, opiewają więc jak następuje: „§. 21. Naród obowiązuje się utrzymać obrządek i sługi kościoła katolickiego. §. 22. wykonywanie obrządków każdego innego wyznania, publicznie lub prywatnie w domu, gwarantuje się wszystkim przebywającym w Hiszpanii cudzoziemcom, bez żadnego innego ograniczenia, oprócz przepisów moralności i prawa. Jeżeli którzy Hiszpanie wyznają inną religię nie katolicką, to ma być do nich zastosowane toż samo rozporządzenie. Nabycie i wykonywanie publicznych urzędów, oraz obywatelskich i politycznych praw jest niezawisłe od religii, jaką Hiszpan rodowity wyznaje.“ Oczywiście, że jest stronnictwo wpływowe z takiego rezultatu obrad bynajmniej nie jest zadowolone, i któremu nie wystarcza gwarantowane przez państwo utrzymanie katolickiego kościoła i katolickich księży. Na drzwiach kościołów madryckich pojawiły się temi dniami gwałtowne odezwy. Jedna z nich tak opiewa: Hiszpanie! Nadeszła chwila walki przeciwko nowym niewiernym, których wyzionęło piekło. Pokładajcie ufność w Bogu! Hiszpanie katolicy! Rozłóżcie sztandar Najśw. Maryi Panny, a przyjdzie dzień, kiedy chwalić będziemy imię Najwyższego, i błogosławić mu będziemy ku tem większej chwale katolickiej Hiszpanii!“ — Wspominając powtórnie o zamachach Karlistów, potwierdził minister Ortiz doniesienie, że w Nowarze Karliści zamordowali dwóch ochotników, i że dowódzca załogi w Tafallo pułkownik Lagunero otrzymał postrzał z rąk skrytobójcy. Jak mówią, miano aresztować dwóch księży jako sprawców zbrodni. Najnowsze wiadomości z Tafallo donoszą, że ochotnicy mszcząc się samowładnie śmierci swoich dwóch kolegów i zranienia pułkownika, napadli klub Karlistów w Tafalli i zarąbali pięciu ludzi, pomiędzy którymi dwóch księży. Aresztowano wiele osób, a pomiędzy tymi i kilku członków władzy miejskiej. Z Barcelony donoszą o odkryciu spisku karlistowskiego i o aresztowaniu z tego powodu 36 osób. Miało także kilku oficerów i podoficerów należeć do tego spisku.

Sprawozdawca madrycki do „Times“ zastanawia się nad skutkami, jakie wyniknąć mogą z rozdwojenia stronnictw tak w Kortezach, jak i poza ich obrębem pomiędzy unionistami i progresistami i pomiędzy marszałkiem Serrano a Primem. Ze strony unionistów poczytują księcia Montpensier za jedynego możliwego kandydata do tronu, podczas kiedy celem progresistów jest związkowa rzeczpospolita. Ile dzisiaj wnosić można, nie da się ani jedno, ani drugie osiągnąć na normalnej drodze. Kwestya ta przekroczyła już dzisiaj zakres parlamentarnych obrad i stanowczej większości nie ma, ani ks. Montpensier, ani rzeczpospolita. Bez jakiegoś zamachu nie da się przeprowadzić ani jedno, ani drugie. Już teraz pojawiają się symptomy nieprzyjaźni pomiędzy Serrano a Primem i pomiędzy ich stronnikami. Wzajemne obwiniania się, oskarzenia, a nawet pogróżki są na porządku dziennym, a jak powiadają ludzie obeznani ze stosunkami, nie minie bieżący miesiąc bez wybuchu.

Kronika.

(Wypadek na kolei Karola Ludwika.) Przy wymijaniu się pociągów towarowych Nr. 6 i 13 na stacyi w Łancucie w dniu wczorajszym maszyna pociągu Nr. 13 zawadziła o wagon pociągu Nr. 6, skutkiem czego sześć wagonów tego ostatniego pociągu wyskoczyły z szyn i zostały uszkodzone. Konduktor odniósł lekkie skaleczenie. Z tego powodu idący ze Lwowa pociąg osobowy Nr. 4 spóźnił się do Krakowa o godzinę i minut 20, i nie mógł połączyć się z pociągiem kolei północnej.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Proces Neczyporowicza. (C. d.) Hersz Fisch przyznaje także, że od Józefa Rybaka dostał 12 dukatów, twierdzi jednakże, iż je wziął tylko w zastaw i przeczy, iżby o pochodzeniu tych dukatów z rabunku wiedział. Tłumaczenie to Hersza Fischa jednak okazuje się nieprawdziwem.

W 8 miesięcy po rabunku dowiedział się znowu rządca dóbr p. Ujejskiej, iż Tymko Kuziow, były stróż we dworze, posiadał dukaty i rzeczywiście przyznał się Kuziow, że na ścieżce koło gumna dworskiego znalazł 3 dukaty, i pokazał Józefowi Rybakowi, a ten mu oświadczył, iż weźmie te dukaty do wymienienia, na co Kuziow przystał i zaraz dukaty Rybakowi oddał, a ten udał sie wprost do karczmy — lecz w tem nadjechała p. Ujejska, i wtedy Rybak oddał już te dukaty p. Ujejskiej.

II. W nocy z 24. na 25. kwietnia 1865 niewiadomi złoczyńcy kraty w oknie kasy kameralnej w Dobromilu mocą wyważyli i z muru wyjęli, okna wydarli, a okienice otwarli, poczem wynieśli przez okno 2 skrzynie kasowe, rozbili je i zabrali z nich kwotę 3317 złr. gotówką i 530 złr. w papierach i obydwie skrzynie w ogrodzie rządcy zostawili. Zaraz po kradzieży doniosła policya przemyska do urzędu powiatowego w Dobromilu, że Józef Neczyporowicz podejrzany jest o popełnienie tej kradzieży, lecz wtedy nie śledzono tego podejrzenia; dopiero gdy Neczyporowicz z powodu rabunków został schwytany, zeznał inspektor policyi w Przemyślu na doniesienie nieżyjącego już złodzieja Lewandowskiego, że Neczyporowicz, który więcej kradzieżami jak szewstwem się zatrudniał, dniem przed kradzieżą w Dobromilu tamże piechoto się udał, a po kradzieży zaraz do Przemyśla wrócił, wkrótce rzeczy swe sprzedał, i zaraz z Anną Szepczyńską i wychowańcem Janem Mikułą niby do Czerniowiec wyjechał. Neczyporowicz wypiera się tej kradzieży, ale tłumaczenia jego nie potwierdzają świadkowie przez niego powołani, zresztą sam Neczyporowicz przyznaje, że w czasie tym, gdy ta kradzież popełnioną była, znajdywał się w Dobromilu. W Przemyślu żył Neczyporowicz bardzo skromnie, dopiero po powrocie z Dobromila robił wydatki tak w Przemyślu jak w Czerniowcach, gdzie szynk i traktyernię sobie urządził, i kaucyę złożył. Przeciw Annie Szepczyńskiej mówią te same prawne poszlaki, mianowicie jej bytność w czasie kradzieży w Dobromilu, fałszywe twierdzenie w obec świadków i t. d. Zresztą musiało być przy tej kradzieży więcej sprawców, gdyż jedna osoba nie mogła takich krat wyłamać, skrzyń powynosić i rozbić; nie powiodło się jednak śledztwu drugich sprawców wykryć.

III. W nocy z 19. na 20. października 1865 wpadło 8 do 12 osób na zamknięte podwórze folwarku p. Jędrzeja Uścieńskiego w Pasiekach Zubrzyckich pod Lwowem i podparłszy drzwi od stajni, gdzie parobcy spali, i zawiązawszy takowe z dworu, tudzież zatarasowawszy psią budę drzewem i darniem, wydarli okno od sypialnego pokoju, i otworem tym weszły 3 osoby w pałki uzbrojone. Uścieński, usłyszawszy szelest, wstał zaraz i szedł ku oknu, ale w tem chwyciło go dwóch ludzi za gardło, powalili go na sofę, a trzeci pchał mu mokrą szmatę do ust; przytem związali mu sznurem ręce w tył i do nóg, obrócili go twarzą do sofy i jeszcze kołdrą przykryli, by kogo z tych ludzi nie poznał. W drugim pokoju spała gospodyni, która usłyszawszy stękanie Uścieńskiego, chiała przez okno umknąć, ale na dworze pod oknem stało już 2 ludzi, którzy ją przytrzymali, i dla tego wróciła napowrót do pokoju, a gdy wchodziła uderzono ją kołem, poczem zaraz 2 ludzi z pokoju Uścieńskiego do niej przyszło, związali ją i pierzyną nakryli. Wtedy dopiero zaświecili rabusie świecę z sobą przyniesioną, i zabrali z szafki 30 akcyi kolei Karola Ludwika po 200 złr., 287 złr. kuponami, 274 złr. banknotami i srebrem, 1112 dukatów holenderskich i 19 austryackich i inne rzeczy, ogółem zrobili szkodę na 12.301 złr. Przy oględzinach sądowo-lekarskich uszkodzenie Uścińskiego jako ciężkie, zaś jego gospodyni jako lekkie uznane zostało. Śledztwo niezdołało sprawców wykryć. Dopiero po aresztowaniu Neczyporowicza powstało przeciw niemu podejrzenie także i o popełnienie tego rabunku. Neczyporowicz przeprowadził się w lecie 1865 z Czerniowiec do Bukaczowiec, gdzie traktyernię i szynk na większą skalę utrzymywał a przy końcu roku 1865 przeniósł się do Chlebiczyna. Zaraz po rabunku w Pasiekach zaczął żyć bardzo wystawnie i przezto ściągnął na siebie ogólne podejrzenie, że należy do jakiejś bandy złodziejów lub rabusiów. Także bardzo często z domu wyjeżdżał, lecz nikt nie wiedział, kiedy i w jaki sposób z domu się wydalał, właśnie zaś w czasie rabunku u Uścieńskiego nie było go przez dwa tygodnie w domu, a gdy wrócił, przywiózł Annie Szepczyńskiej podarunki a oraz pokazał przed świadkami swój pulares, w którym znachodziło sie kilka tysięcy reńskich banknotami. prócz tego mieniał w Kołomyi dukaty. Względem tego Neczyporowicz rozmaicie się tłómaczy, lecz to tłumaczenie nie może być uwzględnione, bo jest oczywiście fałszywe. Dalej udowodnionem jest, że Neczyporowicz po wycieczce w jesieni 1865 przywiózł Szepczyńskiej korale; a u Uścieńskiego także korale zrabowano, lecz Neczyporowicz wypiera sie całkiem posiadania koralów i dukatów. (d. c. n.)

(Komisya fizyograficzna.) Prezes krakowskiej komisyi fizyograficznej profesor uniwersytetu Jagiellońskiego Dr. Nowicki bawił w ostatnich dniach kwietnia we Lwowie, dokąd zjechał na zaproszenie tutejszego Towarzystwa naukowo-literackiego, na korzyść którego miał kilka wielce zajmujących odczytów publicznych w przedmiocie zoologii. Dla uczczenia szanownego prezesa urządzili zamieszkali we Lwowie członkowie komisyi fizyograficznej Towarzystwa naukowego krakowskiego dnia 1go b. m. wieczorek, na którym jak się dowiadujemy, zajmowano się przeważnie sprawą dalszego rozwoju czynności komisyi fizyograficznej w naszym kraju. Pochop do tego dała przemowa, którą szanownego gościa powitał w imieniu grona uczestników p. Stanisław Kunasiewicz, jeden z zamieszkałych we Lwowie czynnych członków komisyi. W odpowiedzi na przemowę, w której p. K. wskazał na wielką ważność wszechstronnego zbadania kraju pod względem fizyograficznym podnosząc przytem zasługi p. Nowickiego około rozszerzenia tych badań, szanowny gość dziękując za wyrażone uznanie przedłożył obecnym niektóre propozycye z życzeniem, ażeby takowe w niedalekiej przyszłości były uskutecznione. I tak wezwał najprzód obecnych, by starali się o zjednanie dla komisyi jak największej liczby członków.

Dalej zaś wezwał do zbierania dat szczegółowych o gradobiciach, przy nadsełaniu których do komisyi polecił oznaczać ściśle miejsce, gdzie tenże padał, czas odkąd i dokąd, a więc miesiąc, dzień i godzinę, dalej jak wielkie były ziarna gradowe, kierunek, zkąd przyszedł i w którym odszedł, jakie poczynił szkody, jak daleko rozciągał się w szerż, jakie mu towarzyszyły zjawiska. jakie zjawiska go poprzedzały, i jakie po nim następowały.

Dalej wezwał prezes Nowicki do zbierania i przesyłania do Krakowa okazów do zakładającego się obecnie dendrologicznego zbioru, a w końcu do przyjęcia na się starań o utworzenie kilkunastu jeszcze stacyi meteorologicznych.

Stacye bowiem meteorologiczne tak powinne być obrane, ażeby ich było kilka w każdem dorzeczu rzeki spławnej, w różnych odległościach od ujścia, i w różnych wysokościach nad poziom morza.

Otóż potrzebne koniecznie, do których utworzenia o przyjęcie na się starań wzywał prezes Nowicki, są następujące:

W dorzeczu Sanu: Sanok, Baligród, Krosno; w dorzeczu Bugu: Sokal, Bełz, Kamionka, Busk; w dorzeczu Dniestru: Lubień, Truskawiec, Brzeżany, Skole, Bolechów, Nadwórna, Dolina, Stanisławów, Bursztyn, Zaleszczyki; w dorzeczu Pruta i Seretu: Kołomyja, Delatyn, Sniatyn, Suczawa, Seret; w dorzeczu Styru: Brody, Korsow. Zgromadzeni podjęli się udzielić komisyi pomocy w tych pracach.

Następnie uchwalono przedstawić przez prezesa Nowickiego wniosek do komisyi, by we Lwowie utworzono osobna filię komisyi.

Po czem złożył prezes Nowicki podziękowanie w imieniu komisyi p. Kunasiewiczowi, który wspierał dotychczas komisyę wszędzie i jak najskuteczniej; a następnie pp. Stanisławowi Chlebowskiemu dyrektorowi miejskiej szkoły przemysłowej, Zygmuntowi Strusiewiczowi i Kazimierzowi Pańkowskiemu dyrektorowi i profesorowi szkoły rolniczej w Dublanach, prof. Dr. Tomaszowi Staneckiemu, Stanisławowi Nowinskiemu, redaktorowi „Dzwonka“, Teofilowi Merunowiczowi redaktorowi „Tygodnika niedzielnego“, Ludwikowi Pierożyńskiemu, wiceprezesowi Tow. ogrodniczo-sadowniczego i redaktorowi „Irydy„, H. Stupnickiemu, redaktorowi „Przyjaciela domowego“ i Karolowi Widmanowi, przewodniczącemu oddziału lwowskiego Stowarzyszenia przyjaciół oświaty ludowej — za popieranie podjętej przez komisyę fizyograficzną „sprawy ochrony zwierząt pożytecznych“ bądź przy wykładach, bądź w pismach, które redagują.

W końcu zaś złożył prezes Nowicki podziękowanie pp. hr. Romanowi Potockiemu, Władysławowi Zontakowi, konserwatorowi zbiorów hr. Włdz. Dzieduszyckiego i powtórnie pp. Kunasiewiczowi, Staneckiemu i Strusiewiczowi, za przyczynianie się do utrzymania „straży tatrzańskiej“, której celem ochronienie od zupełnego wytępienia, kozicy (Antilope rupicapra) i świstaka (Aretomys marmota), które niestety zapamiętałemu ulegają prześladowaniu, gdy tymczasem, oba te zwierzęta, ograniczone u nas, do jednego swego stanowiska (do Tatr) zasługują na ochronę, czy to dla tego, żeby j ezachować faunie ojczystej, na czem każdemu miłującemu kraj swój zależeć powinno, czy też z powodu, że one nadają górom właściwy urok, i mile ożywiają dziką, martwą pustynię, świata turniowego i halnego, gdzie przebywają, tem wiecej, ile że krom nich, wszelkie inne życie na tej wysokości maleje i niknie.

— W piątek d. 7. b. m. umarł w Zagrzebiu arcybiskup tameczny kardynał Jerzy Haulik. Zmarły urodził się d. 20. kwietnia 1788, skończył więc lat 81. W r. 1811 otrzymał on święcenie kapłańskie, w r. 1819 stopień Dr. teologii, w r. 1820 godność sekretarza przy boku prymasa węgierskiego. W r. 1825 Haulik został kanonikiem, a odtąd sypały się na niego rozmaite godności i urzeda, ponieważ odznaczał się wykształceniem za-

równo w sprawach kościelnych jak i politycznych. W roku 1830 zamianowany radcą namiestnictwa i biskupem tytularnym, w r. 1831 radcą dworu i referentem przy węgierskiej kancelaryi nadwornej, w r. 1832 proboszczem katedralnym w Zagrzebiu, a w r. 1837 biskupem tamże i tajnym radcą. W r. 1838 po raz pierwszy, a w r. 1843 po raz wtóry uzyskał godność zastępcy bana. W r. 1843 wyniesiony w stan szlachecki (Haulik był synem biednych rodziców), otrzymał w r. 1849 wielką wstęgę św. Szczepana, w r. 1853 został arcybiskupem zagrzebskim, a w r. 1856 kardynałem. Śp. Haulik jaśniał niezwykłemi cnotami; czyny i zasługi jego zyskały sobie powszechny głos uznania; czystość obyczajów, łagodność i tolerancya dla wszystkich wyznań cechowały tego dostojnika kościelnego. Stan obszernej dyecezyi jego świadczy o zbawiennym wpływie śp. Haulika; wystawił on własnym kosztem za sumę 150.000 złr. zakład sióstr miłosierdzia wraz z domem dla osieroconych chłopców, zostawił fundacyę 50.000 złr. na wsparcie dla wdów, a w dniu sekundycyi darował 80.000 złr. ubogim bez różnicy wyznania. Założył on osobną kolonię o 186 domach, i wybudował kościół w nowo powstałej gminie; akademii południowo-słowiańskiej darował 10.000 złr. Pomimo takiej działalności śp. Haulik miał wielu przeciwników politycznych, ponieważ należał do stronnictwa konserwatywnego. Koszuth ogłosił go w r. 1849 zdrajcą kraju, lecz w ostatnich latach ucichły głosy nieprzyjazne politycznemu kierunkowi Haulika.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 11. maja. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 6 złr. 50 c. do 7 złr. — c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. — c. do 4 złr. 30 c., owies 100 ℔ 2 złr. 80 c. do 3 złr. — c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 25 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., koniczyna 180 ℔ 36 złr. — c. do 40 złr., rzepak 150 ℔ 9 złr. do 9 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 4 złr. — c. do 4 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. — c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ — do — złr.; spirytus wiadro 11 złr. 50 c. do 11 złr. 75 c.

R. Lwów, 10. maja. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety lwowskiej.) W pierwszych dniach ubiegłego tygodnia mieliśmy niezwykłe zimno, ciągłe wiatry północne, nawet śnieg padał, a termometr wskazywał — 1° R. Najbardziej od tego ucierpiało żyto, a tu i owdzie i drzewa owocowe, które już zakwitły, skutkiem czego prawie z pewnością przewidywać można, że w roku bieżącym nie będziemy mieli takiego jak w przeszłym urodzaju na owoce.

Bardzo znacznym był dowóz materyałów dla budowy kolei żelaznych w Księstwach naddunajskich, tudzież dla budującej się kolei ze Złoczowa do Podwołoczysk i dowóz ten trwać będzie zapewne do jesieni b. r. W tygodniu ubiegłym wywieziono do Morawii i Czech znaczniejszą ilość lnu, konopi i pakuł, mianowicie ztąd 900 a z Gródka 400 cetn. Wywóz maszyn i narzędzi rolniczych do Rosyi i Księstw naddunajskich przybiera coraz znaczniejsze rozmiary, zwłaszcza maszyn z fabryk angielskich, najwięcej zaś dostarcza firma „Clayton, Shuttleworth et Comp. w Lincoln.“ Fabryki angielskie wytrzymują z łatwością konkurencyę z austryackiemi nietylko dla tego iż wiele produkują ale i dla tego ponieważ koleje austryackie taniej ich wyroby przewożą. Zasługuje na wspomnienie że dowóz maszyn do Rosyi był aż do początku tego roku bardzo ułatwiony, ponieważ wszelkie maszyny kompletne, przez granicę przechodzące były, wolne od podatku. Nowa taryfa celna zniosła to urządzenie. Obecnie maszyny i narzędzia rolnicze bez motorów parowych, maszyny do przerabiania roślin włókniastych i fabrykacyi papieru, modele maszyn i aparata wszelkiego rodzaju, warsztaty tkackie, przyrządy do czesania lnu i konopi są wolne od cła, od wszelkich innych zaś maszyn, jako to lokomotyw, aparatów miedzianych i przyborów do nich należących opłaca się 75 kop. od puda; od lokomobilów, motorów parowych wszelkiego rodzaju, sikawek i wszelkich innych aparatów, 30 kopijek od puda. Zasługuje na uwagę, że rosyjskie fabryki maszyn mogą za pozwoleniem ministerstwa skarbu sprowadzać do kraju jakąkolwiek ilość surowego żelaza do wyrobu maszyn bez opłaty cła. W ostatnich 2 miesiącach przewieziono przez Lwów 11.000 cetn. maszyn.

Handel zbożowy nie był zbyt ożywiony, ceny spadają. Wywóz do Prus do niedawna tak znaczny na targowicach zachodnich zmniejszył się bardzo tak, że w tygodniu ubiegłym był odbyt do Prus tylko na owies i nasienie koniczu. W ubiegłym tygodniu wywieziono ze Lwowa 2000 cetn. pszenicy, powiększej części do młynów krajowych. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ 6 złr. 50 c. do 80 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 10 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 7 złr. 50 c., jęczmień 142 ℔ 5 złr. 10 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 80 c., owies 100 ℔ 3 złr. 60 c. Popyt jest ale dowóz słaby. Tarnów: pszenica 170 ℔ 8 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 6 złr., jęczmień 142 ℔ 5 złr. 20 c., owies 100 ℔ 3 złr. 60 c. Dowóz słaby ale i popytu nie ma. Ceny spadają. Dębica: pszenica 170 ℔ 7 złr. 80 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr., żyto 160 ℔ 6 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c., na żyto i pszenicę nie ma popytu, jęczmień trzyma się w cenie, na owies popyt znaczny. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 8 złr., jęczmień 140 ℔ 5 złr. żyto 160 ℔ 6 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c. Tylko na owies jest odbyt do Prus. Jarosław: pszenica 170 ℔ 7 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 20 c., jęczmień 138 ℔ 4 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. W ogóle nie ma odbytu na zboże, tylko nasienie koniczu poszukiwane.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło w tygodniu ubiegłym koleją czerniowiecką 1700 sztuk i zostały posłane do Lipnika i Florisdorfu. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 800 wołów.

Ostatnia poczta.

Peszt, 10. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej prezydujący oznajmił, że odezwa Sejmu kroackiego względem wstrzymania sprzedaży lasów pogranicznych będzie wydrukowana i rozdana; do komisyi mającej ułożyć adres, zostali wybrani: Franciszek Deak, Michał Horwath, Pulszky, Gajzago, Bitto, Zsedenyi, Pejachervich, Stefan Majlath i Bezeredy.

Kolonia, 10. maja. Wczoraj zgorzał tu teatr letni.

Paryż, 10. maja. „Journ. offic.“ pisze: Mowa Cesarza w Chartres zachęca do wytrwania na drodze lojalności, do porzucenia namiętności rewolucyjnych i jest zarazem rękojmią, że rząd wytrwa na drodze liberalizmu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. maja.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki Iz., z Rosyi. — Szwantowski St., i Dąbrowski W., z Niemirowa. — Möser Ema, z Drohowyża. — Pawłowicz J., z Jaworowa.

Hotel europejski: Stojowski S., z Olchuwek. — Torosiewicz E., z Maydan. — Torosiewicz Lon., i Wasylko Dyon., z Bukowiny.

Hotel Langa: Schioizo-Schiozhofen J., c. k. podpułk., z Wiednia. — Polzer J., c. k. kap, z Pragi. — Hosch A., c. k. kap., z Neutitschau. — Nidjol J., c. k. porucz., z Pesztu. — Mutz L., c. k. zastęca prok., z Tarnopola. — Br. Brunicki J., z Podhorzec.

Hotel angielski: Doljański A., c. r. sędzia, z Rosyi. — Karabanik J., z Arłamowskiej woli. — Łukasiewicz J., z Kadłubisk. — Słonecki Z, z Irowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. maja.

PP.: Latterer Fr., c. k. pułk., do Pragi. — Küttler G. i Rohn E., c. k. podporucz., do Czerniowiec. — Gładyszowski E, Dr. med., do Turki. — Rosenberg J., adw., do Stanisławowa. — Szaffel Ig., adw., do Buczacza. — Agustynowicz B., do Kniazia. — Abrahamowicz J., do Trójcy. — Bocheński R., do Tarnawki. — Falkowski W., do Wytryłowa. — Kruszewski H, do Chorobrowa. — Kniaź-Puzyna R., do Martynowa nowego. — Don Valmagini, do Wiednia — Winiarski J., do Warszawy. — Zyka M, do Krecowa

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. maja 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.03	+13.6	64.	PdW. mi.	0
2. god. po poł.	324 72	+18.8	52.	W. „	6
10. god. wiecz.	324 47	+14 0	72	— „	0

TEATR.

Dziś (przed. niem.): „**Die Probirmamsell**“, obrazek rodzajowy ze spiewami w 3 oddziałach a 8 obrazach.

W piątek (przed. pol.): „**Dwie Teściowe**“, komedya w 1 akcie z franc., po raz pierwszy; „**Spiewka pana Fortunata**“, operetka komiczna w 1 akcie; „**Folwark Primerose**“, komedya ze spiewkami w 1 akcie.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 11. maja.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	218	—	219	—
„ kol. lw.-czern.	—	—	—	—	186	—	187	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	84	—	85	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	185	
Kolej Lw. - Cz. - Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	90	50	91	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	78	50	79	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	50	91	—
Gal. zakł. kr. włość.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	40	73	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	50	101	75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	78	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	82	5	88
Napoleondor	—	—	—	—	9	86	9	98
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	95	10	10
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	87	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	59	1	60
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	50

(Akc. gal. kol. żel. K. L. … II. Em.: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. maja 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.50	69.60
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^{1}/_{2}$%	54.75	55.25
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	246.—	248.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	—.—	—.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	95.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	100.—	100.25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	103.—	103.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	126.—	126.20
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	92.25	92.50
Bukowiny	72.25	73.—
Galicyi	72.25	72.75
Niższej Austryi	95.—	95.50
Siedmiogrodu	76.—	76.50
Węgier	82.—	82.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.50	101.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	333.75	334.25
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	280 —	285.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	830.—	833.—
Banku narodowego	749.—	751.—
Austr towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	568.—	570.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	189.50	190.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2405	2410
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	216.25	217.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	185.75	186.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	354.—	355.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	234.20	234.40

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	108.—	108.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79.—
Gal. banku hyp. po 6%	91.25	91.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.25	95.50
Węgier. Towar. ziemskie po $5^{1}/_{2}$%	92.—	92.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.50	96.—
„ „ „ „ „ w. a.	91.—	91.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	100.—	100.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	168.50	169.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.25	16.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.50	38.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	34.—	34.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15 —	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	42.50	43.—
St. Genois „ 40 „ „	33.75	34.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	130.—	140.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.—	58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	24.50	25.—
Windischgrätza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.—	103.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.10	103.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.30	103.50
Hamburg za 100 M. B.	91.10	91.25
Londyn za 10 ft. szt.	124.15	124.25
Paryż za 100 fr.	49.45	49.45

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	$5.88^{1}/_{2}$	$5.89^{1}/_{2}$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$9.92^{1}/_{2}$	$9.93^{1}/_{2}$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.75	122.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. maja.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	70
„ „ z procentami z maja i listopada	61	70
„ „ w srebrze	69	55
Losy z 1860. roku	100	90
Akcye banku wiedeńskiego	748	—
„ „ kredytowego	284	60
Londyn 10 funtów szterlingów	124	10
Srebro	121	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	87

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1071) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 1848-Pr. Bei dem Krakauer k. k. Oberlandesgerichte ist eine Offizialstelle mit dem Jahresgehalte von 735 fl., eventuell im Falle der graduellen Vorrückung mit dem Gehalte von 630 fl. oder 525 fl. öst. W. in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig belegten Gesuche binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung im Amtsblatte der „Gazeta Lwowska" bei dem k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium in Krakau einzubringen.

Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes.

Krakau, den 7. Mai 1869.

(1070) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 535. Zur Verpachtung des, zur Reichsdomaine Dolina im Dolinaer Hauptmannschafts-Bezirke gehörigen Vogtaigutes Turza gniła auf die Zeit vom 1. Juli 1869 bis letzten Juni 1875 wird bei dem Dolinaer k. k. Cameral-Wirthschaftsamte am 21. Mai 1869 in den gewöhnlichen Amtsstunden eine öffentliche Licitation abgehalten werden.

Die wesentlichen Nutzungsrubriken dieses Vogteigutes sind:

a) an Gärten	—	Joch	181 □	Klft.
b) an Aeckern	25	„	534 □	„
c) an Wiesen	99	„	1283 □	„
d) Hutweiden u. öde Gründen	14	„	27 □	„
Zusammen	139	Joch	425 □	Klft.

e) die Ausübung der Propination in Turza gniła.

Der Ausrufspreis besteht in dem einjährigen Pachtschillingsbetrage von 314 fl. 94 kr. öst. W.

Jeder Pachtlustige hat zu Handen der Licitationscommission ein Vadium mit dem 10% Theile des Ausrufspreises zu erlegen.

Die Licitations-Bedingnisse sind in dem Licitations-Protokolle enthalten, und werden bei der Versteigerungsverhandlung vorgelesen werden. Auch können diese Bedingungen bei dem Dolinaer k. k. Cameral-Wirthschaftsamte eingesehen werden.

Schriftliche Offerten werden in der, den Licitations-Bedingungen entsprechenden Form angenommen, diese müssen versiegelt und mit dem Vadium belegt bis 6 Uhr Nachmittags des dem Licitationstage vorangehenden Tages bei dem Dolinaer Cameral-Wirthschaftsamte überreicht werden.

K. k. Cameral-Wirthschaftsamt.

Dolina, am 6. Mai 1869.

(1069) **E d i c t.** (1)

Nro. 24067. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Adolf Thumin am 4. Mai l. J. zur hierg. Zahl 23169 gegen Malke Habermann eine Wechselklage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 50 fl. öst. W. s. N. G. eingebracht habe, worüber mit dem h. g. Beschlusse vom 5. Mai 1869 zur eben gedachten Zahl die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Wohnort der genannten Belangten nicht bekannt ist, so wird derselben der Hr. Advocat Dr. Semilski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Skwarczyński zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 10. Mai 1869.

(1073) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 2466. Magistrat miasta Stanisławowa rozpisuje niniejszem konkurs na posadę buchhaltera miejskiego, z obowiązkami rewidenta rachunkowego, z płacą roczną 600 złr. w. a. za złożeniem kaucyi płacy wyrównywającej.

Podania z udowodnieniem wieku, zachowania się, dotychczasowego zatrudnienia, znajomości języka polskiego i niemieckiego, odbytego egzaminu z rachunkowości, podwójnej znajomosci prowadzenia miejskich ksiąg kasowych i rachunkowych wnieść należy w terminie do 15go czerwca 1869 bezpośrednio do Magistratu Stanisławowskiego, jeżeli zaś kompetent w służbie publicznej zostaje, w drodze przełożonej władzy.

Z Magistratu.

Stanisławów, dnia 8. maja 1869.

(1068) **E d y k t.** (1)

Nr. 17354. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do powszechnej podaje wiadomości, że w skutek prośby opieki małoletnich Wandy, Władysława i Franciszka Wnękiewiczów odbędzie się publiczna licytacya należącej do nich realności pod Nr. $47^4/_4$ w dwóch terminach, to jest na dniu 15go czerwca i 15go lipca 1869, każdą razą o godzinie 10tej przed południem, że realność ta na tych terminach tylko za lub powyżej ceny wywołania 10.000 złr. w. a. sprzedaną będzie, że jako wadyum suma 1000 złr. w. a. złożoną być ma, że ze względu, że ta sprzedaż jest dobrowolną, prawa wierzycieli hypotecznych, bez względu na cenę kupna, pozostają nienaruszone, nareszcie że bliższe warunki w registraturze tego sądu mogą być przejrzane.

Lwów, dnia 1. maja 1869.

(1065) **E d i c t.** (2)

Nr. 4740. Vom k. k. Kreisgerichte zu Tarnopol wird bei Vorlage der erleichternden Licitationsbedingungen zur Hereinbringung mit rechtskräftigem Urtheile vom 30. April 1867 Z. 4556 ersiegten im Lastenstande der Realität Nr. 144 in Tarnopol Dom. 1. pag. 207. n. 4. on. intabulirten Summe pr. 1700 fl. sammt 5% Zinsen vom 3. April 1866, der Gerichtskosten pr. 26 fl. 90 kr. und Executionskosten pr. 8 fl. 52 kr. und 34 fl. 57 kr., so wie der gegenwärtigen Kosten pr. 5 fl. die mit hiergerichtlichem Beschluße vom 15. Februar 1869 Z. 1247 bewilligte executive Feilbietung der in $^9/_{20}$ Theilen der Cirl Białokamenetz und in $^{11}/_{20}$ Theilen der minderjährigen Scheindel Białokamenetz gehörigen in Tarnopol sub Nr. 144 gelegenen Realität zu Gunsten des minderjährigen Marcus und David Leo zw. N. Fleischmann neuerlich unter nachstehenden erleichternden Bedingungen ausgeschrieben:

1. Als Ausrufspreis wird der durch gerichtliche Schätzung erhobene Werth dieser Realität, d. i. der Betrag von 4177 fl. 67 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Mitbietende hat vor der Licitation bei der Licitations-Commission als Vadium 10% des Ausrufspreises im runden Betrage pr. 418 fl. zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden sofort nach beendigter Licitation rückgestellt wird.

3. Die Feilbietung dieser Realität Nr. 144 wird nur in einem einzigen Termine, und zwar am 4. Juni 1869, 9 Uhr Vormittags vorgenommen, und es wird diese Realität bei diesem Termine ohne Rücksicht auf die Schätzung um jeden Meistbot veräußert werden. Die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Dessen werden alle diejenigen Hypothekargläubiger, welche nach dem 29. Jänner 1869 an die Gewähr der feilzubietenden Realität gelangt sind, oder welchen dieser Bescheid nicht zugestellt werden konnte, durch den bereits bestellten Curator Dr. Max verständigt.

Tarnopol, am 26. April 1869.

E d y k t.

L. 4740. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu rozpisuje nową tutejszo-sądową uchwałą z dnia 15go lutego 1869 do l. 1247 dozwoloną publiczną sprzedaż $^9/_{20}$ i $^{11}/_{20}$ części w Tarnopolu pod l. spis. 144 położonej realności, stanowiące własność pierwsze Cirli Białokamenetz, drugie małoletnej Scheindli Białokamenetz, w celu ściągniecia prawomocnym wyrokiem z d. 30. kwietnia 1867 do l. 11556 wywalczonej w stanie biernym powyższej realności wedle dom. 1. str. 207. n. cięż. 4. intabulowanej sumy w ilości 1700 zł. w. a. wraz z otsetkami 5proc. od 30. kwietnia 1866 bieżącemi, kosztami sądowemi w kwocie 26 zł. 90 kr., kosztami egzekucyi w kwocie 8 zł. 52 kr. i 34 zł. 57 kr., tudzież teraznicjszemi kosztami w kwocie 5 zł. na rzecz małoletnich Markusa i Dawida Leona dw. im. Fleischmanna pod następującemi zwalniającemi warunkami:

1. Za cenę wywołania przyjmuje się sądownie oceniona wartość tej realności, t. j. kwota 4177 zł. 67 kr. w. a.

2. Każden chęć kupienia mający ma złożyć przed rozpoczęciem licytacyi w ręce komisyi kwotę 418 zł. w. a. jako wadyum 10procentowe ceny wywołania, która nabywcy w cenę kupna wrachowaną, wszystkim innym po ukończonej licytacyi zwróconą będzie.

3. Sprzedaż tej realności odbędzie się tylko w jednym terminie dnia 4go czerwca 1869 o 9tej godzinie przed południem bez względu na akt ocenienia, za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę. — Dalsze warunki licytacyjne mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

O tem wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzy dopiero po 29tym stycznia 1869 prawo hipoteki osiągnęli, albo którymby niniejsza uchwała z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego już kuratora pana Dra. Maxa się zawiadamia.

Tarnopol, dnia 26. kwietnia 1869.

(1035) **E d i c t.** (2)

Nro. 6917. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte Sect. I. wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe H. Schönwald wider Hrn. Dr. Med. W. Wolek und dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Ferdinand Stasicki pto. 200 fl. unterm 31. März 1869 Z. 6917 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagsatzung auf den 1. Juni 1869 um 10 Uhr Früh anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Mitbelangten Ferdinand Stasicki unbekannt ist, so hat das k. k. städt. deleg. Bezirksgericht Sect. I. zu Lemberg zur Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Hryszkiewicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Rappaport als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Mitbelangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Lemberg, am 7. April 1869.

(1066) **E d y k t.** (2)

Nr. 4749. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia p. adwokata Dra. Brodackiego w Zaleszczykach kuratorem dla z miejsca pobytu niewiadomej W. Waleryi z Kosińskich Olechowskiej w celu doręczenia uchwał w sprawie egzekucyjnej W. Ludwiki Maryi 2ga im. Siemigonowskiej przeciw spadkobiercom ś. p. Józefy Kosińskiej o 633 złr. w. a. zapadłych. O czem się W. Walerya z Kosińskich Olechowska przez niniejszy edykt uwiadamia.

Tarnopol, dnia 26. kwietnia 1869.

(1064) **Kundmachung.** (2)

Nro. 1872. In Borszczow ist eine Telegrafen-Station mit beschränktem Tagdienste für den allgemeinen Verkehr eröffnet worden.

K. k. Telegrafen-Inspektorat.

Lemberg, am 8. Mai 1869.

(997) **Kundmachung.** (3)

Nr. 18588. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am rechten Weichselufer bei Otałęż im Fiskalwerthe von 5462 fl. 89 kr. wird bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Tarnobrzeg am 25. Mai 1869 eine wiederholte öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Unternehmungslustige wollen ihre mit einem 10%-tigen Vadium belegten, vorschriftsmäßig verfaßten Oferte längstens bis 12 Uhr Mittags des oberwähnten Tages bei der Tarnobrzeger Bezirkshauptmannschaft überreichen.

Die Gemeinden und Gutsgebiete werden von der Beibringung des Vadiums befreit.

Die diesbezüglichen Baubedingnisse und Baubehelfe, könner bei der genannten Bezirkshauptmannschaft bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte wird keine Rücksicht genommen werden.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 28. April 1869.

Obwieszczenie.

L. 18588. Celem wykonania budowli wodnych na prawym brzegu Wisły pod Otałężem w cenie fiskalnej 5462 zł. 89 kr. w. a. odbędzie się w c. k. starostwie powiatowem w Tarnobrzegu na dniu 25go maja b. r. ponownie publiczna licytacya w drodze ofert.

Ktoby chciał objąć to przedsiębiorstwo, ma podać ofertę opatrzoną w 10procentowe wadyum i ułożoną podług przepisu najdalej do 12tej godziny w południe wyżej oznaczonego dnia do c. k. starostwa powiatowego w Tarnobrzegu.

Gminy i obszary dworskie uwalnia się od złożenia wadyum.

Dotyczące warunki budowy i plany mogą być przejrzane w zmiankowanem c. k. starostwie powiatowem aż do dnia licytacyi ofertowej.

Oferty nie ułożone podług przepisu lub nie podane w swoim czasie nie będą uwzględnione.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1869.

(1016) **E d i k t.** (3)

Nr. 7736. Das k. k. Landesgericht in Krakau gibt hiemit bekannt, daß gegen den dem Aufenthalte nach unbekannten B. (Berl) Jacober die Handelsfrau Ottilie Obraczay ein Gesuch um Bewilligung des Verbotes respect. vorsichtsweise Pfändung der in Krakau befindlichen Fahrnisse des B. Jacober zur Sicherstellung der Forderung von 1925 fl. 21 kr. öst. W. und 129 preuß. Thaler 15 Silbgr. und 6 Pfennige beim hiesigen k. k. Landesgerichte eingereicht habe.

Da der Aufenthaltsort des B. Jacober unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht Behufs Vertretung und Wahrung seiner Rechte den Hrn. Dr. Josef Mochnacki zum Curator bestellt.

Hiemit wird B. Jakober aufgefordert, seine Rechte entweder selbst oder durch den ernannten Curator oder durch einen sonstigen Vertreter zu wahren, sonst würde er sich selbst die möglichen nachtheiligen Folgen zuschreiben.

Krakau, am 30. April 1869.

(1053) **E d y k t.**

L. 22895. C. k. sąd krajowy we Lwowie na prośbę przez JE. Karola księcia Jabłonowskiego jako kuratora fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka wniesioną, ogłasza niniejszem, iż termin do przedsięwzięcia wydzierzawienia dóbr Brzozdowce z przyległościami Kuty, Hranki i Turzanowce w powiecie bobreckim położonych, w drodze licytacyi uchwałą c. k. sądu krajowego z dnia 25. lutego 1869 do l. 9880 zapadłą na dzień 12. maja 1869 wyznaczony, aż do dalszego zgłoszenia się, odwołuje się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. maja 1869.

(1056) Ogłoszenie konkursu (3)

L. 5272. Celem nadania opróżnionego stypendyum o rocznych 210 zł. z fundacyi Żebrowskiego rozpisuje się niniejszem konkurs.

Stypendyum powyższe przeznaczone jest dla młodzieńca ubogiego, pochodzenia szlacheckiego, oddającego się studyom prawniczym, a zamierzającego wstąpić po ukończeniu takowych do służby publicznej w charakterze urzędnika konceptowego przy tutejszo-krajowych urzędach.

Pobieranie stypendyum nie ustaje i po ukończeniu nauk prawniczych, jeźli stypendysta otrzyma przy jakimkolwiek urzędzie administracyjnym lub sądowym w Galicyi posadę, która wymaga poświadczenia odbytych należycie nauk prawniczych i trwa tak długo, dopokąd stypendysta nie otrzyma adjutum lub też stałej płacy jako urzędnik.

Ubiegający się o to stypendyum winni wnieść podania swoje na ręce grona profesorów Wydziału prawniczego do Wydziału krajowego, a to najdalej do 20. maja 1869, załączając 1. metrykę chrztu, 2. świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, 3. wywód szlachectwa, 4. świadectwo dojrzałości, tudzież świadectw z egzaminów prawniczych, jeżeli już dłuższy czas na wszechnicy przebywają.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 6. maja 1869.

(1059) Kundmachung. (3)

Nr. 20880. Zur Sicherstellung des Wasserbaues am rechten Weichselufer bei Mszczęcin im Fiscalwerthe von 1736 fl. 3 kr. öst. W. wird bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Krakau am 28. Mai l. J. eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Unternehmungslustige wollen ihre mit einem 5% Vadium belegten, vorschriftsgemäß verfaßten Offerte bis 12 Uhr Mittags des oberwähnten Tages bei dem k. k. Bezirkshauptmanne in Krakau überreichen.

Die diesfälligen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei der genannten k. k. Bezirkshauptmannschaft bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte wird keine Rücksicht genommen werden.

Vom k. k. Leiter der galiz. Statthalterei.

Lemberg, den 5. Mai 1869.

Obwieszczenie.

L. 20880. Dla zabezpieczenia budowli wodnych na prawym brzegu Wisły pod Mszczęścinem w cenie fiskalnej 1736 zł. 3 kr. odbędzie się w c. k. starostwie powiatowem w Krakowie na dniu 28. maja r. b. publiczna licytacya ofertowa.

Ktoby się tego przedsiębiorstwa chciał podjąć, zechce wnieść oferty opatrzone we wadyum, wynoszące 5proc. ceny fiskalnej i ułożone podług przepisu do godziny 12tej w południe wyżwspmnionego dnia do c. k. pana starosty powiatowego w Krakowie.

Dotyczące plany i warunki budowy mogą być przejrzane w c. k. starostwie powiatowem aż do dnia licytacyi ofertowej.

Oferty, któreby niebyły ułożone podług przepisu lub nie były podane w przeznaczonym czasie nie będą uwzględnione.

C. k. szef galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5. maja 1869.

(1062) E d i c t. (3)

Nr. 122. Das k. k. Bezirksgericht in Brody setzt hiemit den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Stanislaus Strączyński oder für den Fall des Ablebens desselben, dessen dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Erben in Kenntniß, daß aus Anlaß des wider dieselben von David Tannenbaum hiergerichts unterm 11. Jänner 1869 z. Z. 122 im Zwecke der Hereinbringung der durch schiedsrichterliche Urtheile ersiegten Forderung pr. 400 S. R. s. N. G. überreichten Gesuches um executive Abschätzung der dieser Forderung zur Hypothek dienenden auf den Namen des Stanislaus Strączyński intabulirten Realität sub Nr. 91 in Nowiczyzna für sie der Curator in der Person des Hrn. Advocaten Kukucz bestellt wurde, und daß sonach ihre Sache sein wird, dem bestellten Curator die nöthige Information zu ertheilen, und ihre Rechte zu wahren, als sonsten sie die gesetzlichen Folgen der Versäumung sich selbst werden zuschreiben müssen.

Brody, am 30. April 1869.

(1058) Obwieszczenie. (3)

L. 3287. W gimnazyach brzeżańskiem i Samborskiem jest po kilka miejsc nauczycieli języków starożytnych opróżnionych.

Celem ich stałego obsadzenia ogłasza się niniejszem konkurs do końca czerwca b. r. trwać mający.

W tym terminie kandydaci o powyższe miejsca zamierzający się ubiegać, wniosą swe podania opatrzone w dowody uzyskanej na nie kwalifikacyi do Rady szkolnej krajowej bezpośrednio lub za pośrednictwem swych władz przełożonych, gdyby już w pyblicznych zajęciach mieli umieszczenie.

Rzeczone gymnazya należą co do płac nauczycieli do kategoryi trzeciej — najniższy stopień płacy wynosi przeto rocznych 735 zł. w. a.

Językiem wykładowym w nich jest język polski, mogą zatem być uwzględnieni tylko kandydaci, którzy tym językiem zupełnie władają.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 1. maja 1869.

(1061) E d i k t. (3)

Nr. 3866. Vom Złoczower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird hiermit den dem Wohn- und Aufenthaltsorte nach unbekannten Theofil Ulaniecki und Paulina Ulaniecka bekannt gemacht, daß die wider dieselben und am 12. September 1866 Z. 7859 wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 190 fl. öst. W. s. N. G. erlassene Zahlungsauflage in Folge Ansuchens des Josef Grossberg als Rechtsnehmers der Sara Ehrlich vom 2. Mai 1869 Z. 3866 dem in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Warteresiewicz mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Starzewski ernannten Curator zugestellt wurde.

Złoczów, am 5. Mai 1869.

(1055) Kundmachung. (3)

Nro. 3810 Zu Folge Ermächtigung des k. k. Handelsministeriums wird das Postamt in Żegestow für die Dauer der diesjährigen Kurperiode, d. i. vom 16. Mai bis letzten September 1869 wieder fungiren, und eine tägliche Botenfahrpost zwischen Żegestow und Krynica unterhalten.

Diese Botenpost wird täglich von Żegestow um 10 Uhr 30 Minuten Vormittag abgehen in Krynica um 12 Uhr 40 Minuten Mittags eintreffen, von Krynica um 1 Uhr 30 Minuten Nachmittags, nämlich nach Ankunft der Post aus Bochnia, zurückkehren und in Żegestow um 3 Uhr 40 Minuten Nachmittags ankommen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction

Lemberg, den 28. April 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 3810. W skutek upoważnienia c. k. ministeryum handlu wejdzie urząd pocztowy w Żegiestowie na przeciąg czasu tegorocznej kuracyi, t. j. od 16. maja do końca września 1869 znowu w życie, i będzie utrzymywać codzienną jazdę posłańczą między Żegiestowem a Krynicą.

Ta poczta posłańcza wychodzić będzie z Żegiestowa o 10tej godz. 30 min. przed południem, stawać w Krynicy o 12tej godz. 40 min. w południe, powracać z Krynicy o 1szej godz. 30 min. po południu, a mianowicie po nadejściu poczty z Bochni, i przychodzić do Żegiestowa o 3ciej godz. 40 min. po południu.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1869.

(1054) E d y k t. (3)

Nr. 4169. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu w Galicyi podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że JO. książę Wilhelm Radziwiłł, właściciel dóbr Nikłowice w Galicyi położonych, nateraz w domu obłąkanych w Monachium się znajdujący, na podstawie §. 273 ust. cyw. za poprzedzającem ścisłem zbadaniem jegoż zachowania się i za wysłuchaniem do tego zbadania sądownie umocowanych lekarzów — uznaje się niniejszem za obłąkanego, z powodu tego nad nim zawiesza się kuratela, i JO. książę Adam Sapieha ustanawia się za kuratora.

Przemyśl, dnia 21. kwietnia 1869.

(1063) Obwieszczenie. (3)

Nr. 900. Ces. król. sąd powiatowy w Kozowy wiadomo czyni, że na odezwę c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 27go stycznia 1869 l. 12578 w celu ściągnięcia wywalczonej sumy wekslowej 3460 złr. a. w. prócz 6% od 2. maja 1864 z p. n. dozwolona przymusowa sprzedaż gruntów rustykalnych z pod Nk. 7, Nr. 32 top. 90, 180, 511, Nr. 12, Nk. 17, top. 91, 131, 190, 213, 454, 471, 493, 518, 550, 579, 580, Nr. 34, Nk. 36, top. 98, 181, 494, 500, Nr. 27, Nk. 37, top. 100, 119, 129, 158, 553, 554, Nr. 18, Nk. 40, top. 118, 150, 484, 538, 571, Nr. 15, Nk. 7, top. 125, 174, 439, 530, 575, Nr. 35, Nk. 14, top. 128, 156, 189, 197, 437, Nr. 6, Nk. 26, top. 136, 151, 482, 483, 589, Nr. 37, Nk. 19, top. 149, 455, 503, 504, 505, 506, 565, 584, Nr. 38, Nk. 33, top. 164, 467, 187, Nr. 47, Nk. 16, top. 159, 193, 367, 395, 406, 446, 516, Nr. 46, Nk. 60, top. 220, 232, 300, 328, 359, 373, 374, Nr. 40, Nk. 10, top. 282, 360, 377, 378, Nr. 39, Nk. 29, top. 433, 566, Nr. 33, Nk. 28, top. 436, 478, 512, 525, 557, 520, 564 w Medowej z przyległością Wymysłówka położonych, ciała tabularnego nie stanowiących, p. Zygmuntowi hr. Dzieduszyckiemu własnych, na rzecz p. Mojżesza L. Rosenzweig w trzech terminach, a mianowicie dnia 7. czerwca 1869, dnia 28. czerwca 1869 i dnia 20. lipca 1869 w podanej objętości 133 morgów 650 □ sążni, każdą razą o 9tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie powiatowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie. — Za cenę wywołania pomienionych gruntów stanowi się wartość tychże aktem szacunkowym wyprowadzona w sumie 2533 złr. a. w. Chęć kupienia mający będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 253 złr. 30 kr. a. w. w gotówce do rąk c. k. komisyi licytacyjnej złożyć, które nabywcy w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi zwrócone zostanie.

W pierwszych dwóch terminach wzmiankowane grunta tylko powyżej lub w cenie szacunkowej, na trzecim zas terminie i poniżej tejże sprzedane będą.

Dalsze warunki licytacyjne i akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze w zwykłych godzinach urzędowych przejrzane być mogą. — Do tej licytacyi zaprasza się chęć kupienia mających.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa, dnia 26. marca 1869.

(1060) Kundmachung. (3)

Nro. 5626. Vom laufenden Monate an wird sich das h. o. Postamt im Banhofe mit der Aufnahme von Nachnahmesendungen und Geldanweisungen bis zum Betrage von 50 fl., dann mit der Auszahlung von Geldanweisungen bis zum obigen Betrage und Bestellung von Nachnahmesendungen, insoweit solche dessen Bestellungsrayon betreffen, oder poste restante bei demselben einlangen — befassen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. k. Post-Direction.

Lemberg, den 4. Mai 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 5626. Począwszy od bieżącego miesiąca zajmować się będzie urząd pocztowy na tutejszym dworcu kolei przyjmowaniem posełek za pobraniem i przekazów pieniężnych do kwoty 50 złr., dalej wypłatą przekazów do tejże kwoty i doręczaniem przesełek za pobraniem, o ile też jego okręgu doręczenia dotyczą, albo poste restante nadejdą.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Dyrekcyi poczt.

Lwów, 4. maja 1869.

(1057) Obwieszczenie. (3)

Nr. 154. Wydział Izby adwokackiej Krakowskiej donosi niniejszem do publicznej wiadomości, iż p. Jan Ehrler, Dr. praw, na mocy uchwały tegoż Wydziału z dnia 4. maja 1869 l. 154 wpisan został w poczet adwokatów w Białej siedzibę mających.

Kraków, dnia 4. maja 1869.

(1038) E d y k t. (3)

L. 7921. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Wetsteina, że przeciw niemu Michał Eibenschütz o zapłacenie sumy wekslowej 416 zł. w. a. pod dniem 1go maja 1869 l. 7921 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu nakaz zapłaty wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jakóba Wetsteina nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adwokata pana Dra. Rosenblatta z zastępstwem p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony srodków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 3. maja 1869.

(1037) E d y k t. (3)

Nr. 7472. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Tadeusza Niewiadomskiego, że przeciw niemu p. Krongold wniósł pod dniem 26. kwietnia 1869 L. 7472 pozew o nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 rubli.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Tadeusza Niewiadomskiego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Tadeusza Niewiadomskiego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dra. Rydzowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

O czem p. Tadeusz Niewiadomski z tym dodatkiem się zawiadamia, aby z prawami, jakieby mu przysłużały, zgłosić się nieomieszkał.

Kraków, dnia 27. kwietnia 1869.

(1039) E d y k t. (3)

Nr. 1261. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Brzozowie czyni się wiadomo, że na dniu 3. maja 1862 w Woli Orzechowskiej zmarł Paweł Pietrasz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy oprócz rodzeństwa powołany jest do spadku także syn jego Józef Pietrasz, a miejsce pobytu jego nie jest sądowi wiadome, więc wzywa się go niniejszem, ażeby w przeciągu roku od daty tego wezwania w tym sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie rozprawa spadkowa z spadkobiercami, którzy się zgłosili, oraz z ustanowionym dla niego w osobie Michała Smiałowskiego kuratorem miejsce mieć będzie.

Brzozów, dnia 20. kwietnia 1869.

(1003) **Kundmachung.**

Nro. 3407. Beim Samborer k. k. Kreis- als Handelsgerichte ist die Firma „Gartenberg, Lauterbach, Goldhammer“, der zwischen Leisor Gartenberg, Moses Gartenberg, Hersch Goldhammer, Selig Lauterbach und Alexander Schoor mündlich geschlossenen Handelsgesellschaft zum Betriebe der Parafin, Parafinkerzen und Petroleumfabrik, und zum Handel mit diesen Waaren in den Fabrikslokalitäten CNro. 244 neu zu Zawieżna in Drohobycz in das Register der Gesellschaftsfirmen eingetragen worden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Sambor, den 6. April 1869.

(1047) **Edict.**

Nro. 16580. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma „Moses Chamaides“ für eine Schnitt- und Nürnberger Waarenhandlung in Lemberg am 31. März 1869 im Handelsregister gelöscht wurde.

Lemberg, am 31. März 1869.

(1031) **Kundmachung.**

Nro. 3262. Vom Złoczower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird bekannt gemacht, daß im Register für Gesellschaftsfirmen eingetragen wurde, wienach Adolf Holzer, Dr. der Rechte in Lemberg sub Nr. 654²/₄ und Sigmund Weiser, Handelsmann in Lemberg sub Nr. 682²/₄ wohnhaft, eine Handelsgesellschaft zum Betriebe der Maschienen-Papierfabrik in Sassów-Poborz unter der Firma k. k. privilegirte landesbefugte Maschienen-Papierfabrik in Sassów-Poborz Weiser et Holzer errichtet haben.

Die wesentlichen Bestimmungen dieser Gesellschaft sind:

I. Die Dauer der Gesellschaft wird auf die Zeit bis 1. Mai 1879 bestimmt.

II. Beide Gesellschafter haben gleichen Antheil am Gewinn und Verluste.

III. Das Gesellschaftsvermögen wird nicht auf bestimmte Einlagen beschränkt, sondern das zum Betriebe nöthige Capital haben beide Theile gleichmäßig aufzubringen.

IV. Bedeutende Veränderungen im Geschäfte und neue Einrichtungen haben nach gegenseitigen Uebereinkommen zu geschehen.

V. Die Gesellschaftsfirma lautet Weiser et Holzer, und jedem der beiden Gesellschafter steht das Recht der Firmazeichnung zu, selbe leiten das Geschäft einverständlich, und erklären sich jeder Unternehmung von Geschäften in dem Handelszweige der Gesellschaft für abgesonderte Rechnung zu enthalten.

VI. Der Cassaabschluß findet monatlich statt, am Schluß eines jeden Jahres soll ein Inventar errichtet und die Billanz gezogen werden — der sich ergebende reine Gewinn soll unter die Gesellschafter zu gleichen Theilen vertheilt werden.

Złoczów, am 21. April 1869.

(991) **Kundmachung.**

Nro. 18516. Das k. k. Handelsministerium und das königl. ungr. Ministerium für Landwirthschaft, Industrie und Handel haben dem Vinzenz Kirchmayer, priv. Großhändler zu Krakau, derzeit zu Wien, auf die Erfindung eines eigenthümlich konstruirten Apparates zur Behandlung zu, mittelst Wasserdampf zu schmelzenden Schwefelerze, ein ausschließendes Privilegium für die Dauer von fünf Jahren ertheilt.

Die Privilegiumsbeschreibung, deren Geheimhaltung nicht angesucht wurde, befindet sich im k. k. Privilegien-Archive zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Was hiemit in Folge h. Ministerial-Erlasses vom 5. April 1869 Nr. 7052/1196 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. k. Statthalterei.

Lemberg, am 20. April 1869.

Erkenntnisse.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 22. März 1869 Zahl 8658 die Weiterverbreitung der Nr. 283 des „Narodni pokrok“ vom 28. September 1868, rücksichtlich des Artikels „Boj naroda za prava přirozena“, wegen Vergehens nach §. 305 St. G. untersagt.

Mit dem Erkenntnisse des k. k. Oberlandesgerichtes in Prag vom 30. März 1869, Z. 10534, ist die Weiterverbreitung der am 20. November 1868 ausgegebenen Nr. 20 der periodischen Druckschrift „Naše listy“, rücksichtlich des Leitartikels „Z boži milosti a z vůle naroda“, wegen des Verbrechens nach §. 65 a St. G. verboten worden.

Mit dem Erkenntnisse des k. k. Landes- als Preßgerichtes Prag vom 5. April 1869, Zahl 6474, ist die Weiterverbreitung der Nr. 39 der „Humoristicke listy“ vom 26. September 1868 rücksichtlich des Artikels „Jednáni sněmovni„ wegen Vergehens nach §. 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 St. G. und der Nr. 41 der „Humoristické listy“ vom 10. October, rücksichtlich des Artikels „Kadrila českých opnentův“, wegen Verbrechens nach §. 65 a St. G., gemäß §. 36 P. G. verboten worden.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Urtheile vom 12. April 1869, Z. 8393 das Verbot der Weiterverbreitung der am 2. September 1868 ausgegebenen Nummer 253 der Zeitschrift „Narodni pokrok“, wegen des unter der Aufschrift „Souhlas naroda sposlanci“ abgedruckten Telegrams „z Běle“ und des darin begründeten Vergehens des §. 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 12. December 1862 gegen die öffentlichen Ruhe und Ordnung ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 14. April 1869 Z. 10437 zu Recht erkannt:

Der Inhalt der am 2. März 1869 in Berlin unter Administration des Ryba erschienenen Nr. 1 der lithographirten periodischen Zeitschrift „Correspondence Tcheque“ begründet den Thatbestand des im §. 65 lit. a St. G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und des im §. 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, daher die weitere Verbreitung dieser Druckschrift verboten wird.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 17. April 1869 Z. 2936, das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 82 der in Venedig erscheinenden Zeitung „Il Tempo“ vom 6. April 1869, deren Inhalt den Thatbestand des im §. 58 c St. G. textirten Verbrechens begründet. ausgesprochen. (1022)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat unterm 24. April 1869 das Verbot der Weiterverbreitung der Nr 61 und 65 der Zeitung „Neue Tiroler Stimmen“ vom 16. resp. 22. März 1869 wegen des durch ihren Inhalt begründeten Thatbestandes des im §. 300 St. G. textirten Vergehens ausgesprochen. (1044)

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 16. do 30. kwietnia 1869.

Paduch Kazimierz, kupiec, 80 l. m., ze starości.
Nisztiewicz Katarzyna, wdowa po posesorze, 90 l. m., ze starości.
Mochnacka Zefiryna, obywatelka, 62 l. m., na porażenie płuc.
Sobolewska Paulina, żona urzędnika, 28 l. m., na udur w mózgu.
Grzegorczyk Olimpia, żona profesora, 20 l. m, na suchoty.
Grellinger Ignacy, kancelista, 45 l. m., na wadę w sercu.
Dąbrowski Antoni, urzędnik, 57 l. m., na raka.
Guniewicz Aleksandra, żona artysty, 42 l. m., na puchlinę.
Kólczycki Mikołaj, malarz, 29 l. m., na durzycę.
Rieger Jadwiga, dziécię dyrektora banku, 5 l. m., na zapalenie kiszek.
Dzidowska Zofia, „ adwokata, 3 l. m., na porażenie płuc.
Krauss Joanna. „ profesora, 11 l. m., na wycieńczenie sił.
Urbaniecki Eduard, student, 21 l. m, na gruzlice.
Biełecki Ignacy. „ 18 l. m., na wade w sercu.
Jenny Augusta, wdowa, 69 l. m., na tuberkuły.
Sidorowicz Tadeusz, dziécie urzednika, 6 tygodni m., na cholerynę.
Maizner Franciszek, murarz, 53 l. m., na zapalenie płuc.
Szczudłowski Tadeusz, „ 48 l. m., „
Laliczyński Stanisław, organista, 58 l. m., na gruzlicę.
Leibel Rozalia, wdowa po woźnym, 70 l. m., na suchoty.
Pieneura, Magdalena, propinatorka, 60 l. m., na porażenie płuc.
Markiewicz Joanna, ze zakładu sierót. 12 l. m., na gruzlicę.
Stein Józefa, żona szewca, 26 l. m., na suchoty.
Ellinger Eugen, prywatysta, 27 l. m., „
Urbańska Julia, wyrobn., 28 l. m., 28 l. m., na suchoty.
Petryna Michał, „ 33 l. m., „
Hasiak Bazyli. „ 56 l. m., „
Rozakiewicz Józef, „ 47 l. m., „
Albert Katarzyna, „ 24 l. m., „
Opuchlak Katarzyna, „ 58 l. m., „
Gebel Jędrzej, „ 50 l. m., „
Korczak Julia, „ 51 l. m., „
Michalski Władysł., „ 11 l. m., „
Mrazek Teofila, „ 24 l. m., z braku krwi
Kapralska Marya, „ 65 l. m., na porażenie płuc.
Niemiec Tomasz, „ 44 l. m., na zapalenie płuc.
Maura Józef, „ 69 l. m., „
Parylak Szymon, „ 50 l. m., „
Peda Barbara, „ 57 l. m. „
Tarczyński Karol, „ 51 l. m., „
Sawczyn Katarzyna, „ 50 l. m., „
Zielińska Marya, „ 45 l. m., „
Reczkowska Marya, „ 50 l. m., „
Kulik Wincenty, „ 30 l. m., „
Goral Anna, „ 58 l. m., „
Balicka Karolina, „ 19 l. m., na tyfus.
Adamec Józef, „ 47 l. m., na wadę w sercu.
Burczak Marya, „ 58 l. m., „
Barbarowski Marcin, „ 30 l. m., przez skaleczenie.
Radacz Piotr, „ 15 l. m., na zapalenie mózgu.
Sikorski Wawrzyn., z domu ubogich, 75 l., m., ze starości.
Percel Kość, 47 l. m., na dyaryę.
Ostrowska Konstancya, z zakładu sierot m., 8 l. m., na chorobę nerek.
Starkel Antonina, dziécię literata, 2 l. m, na koklusz,
Gorczak Stefania, dziécie, 3 l. m., na wodę w głowie.
Broks Antoni, „ $^{10}/_{12}$ r. m., na szkarlatynę.
Śliwiński Stanisław, „ 4 l. m., na konwulsye.
Barańska Katarzyna, „ 3 tyg. m., „
Derwicka Paulina, „ 4 l. m. „
Trufins Hermina „ 8 dni m., na drgankę.
Paczek Kazimiera, „ $^{8}/_{12}$ r. m., na dyaryę.
Wojaczek Mateusz, „ $^{1}/_{12}$ r. m., „
Wierzbiańska Katarz., „ $4^{6}/_{12}$ r. m., na gruzlicę.
Kowanicka Marya, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., „
Franke Ferdynand, „ $1^{5}/_{12}$ r. m., na anginę.
Matusz Marya, „ 7 l. m., na ospę.
Czechowska Marya, „ 3 l. m., „
Kruczyński Franciszek, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Kuczeroko Feliksa, „ $^{11}/_{12}$ r. m., „
Knop Aleksandra, „ 6 tygodni m., „
Rzeszowski Eduard. „ 2 l. m., na zapalenie mózgu.
Babyrowski Stanisław, „ $^{4}/_{12}$ r. m., na zapalenie gardła.
Kahofer Edward, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., na sparaliżowanie płuc.
Czerkański Władysł., „ $^{2}/_{12}$ r. m., na cholerynę.
Kyjak Teresa, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., „
Ibel Józef, „ 1 r. m, na suchoty.
Mierzwińska Julia, „ 2 l. m., z braku sił żywotnych.
Koss Julia, „ 3 dni m., „
Skorodzińska Aurol. „ 3 dni m., „
Boss Marya, „ $^{1}/_{2}$ godz. m., „
Rogowski Józef, „ 14 dni m., „
Antoniewicz Ludwika, „ $^{7}/_{12}$ r. m., „
Baczewska Ernestyna, propinatorka, 40 l. m., na suchoty.
Kurzer Schulem, tandyciarz, 60 l. m., „
Poch Samuel, wyrobn., 62 l. m., na suchoty.
Finkler Golde, „ 51 l. m., „
Reiss Chane, „ 67 l. m., ze starości.
König Ziwie, „ 70 l. m., „
Harpern Zurtl, „ 70 l. m., „
Rubin Brandl, „ 40 l. m., na gangrenę.
Schiler Sara, „ 31 l. m., na zapalenie mózgu.
Lauterstein Jossel. „ 29 l. m., na dyaryę,
Zukerberg Roza, „ 25 l. m., na hydrops.
Horn Herch, „ 44 l. m., na wadę w sercu.
Bratel Josel, dziécię, $^{5}/_{12}$ r. m., na tyfus.
Weiss Mojżesz, „ $^{2}/_{12}$ r. m., na suchoty.
Weper Łazarz, „ 1 r. m., „
Pipes Jakób, „ 3 l. m., „
Selzer Leon, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Ditnik Rifke, „ 1 r. m, „
Rubinfeld Abrah., „ 6 l. m., na zapalenie mózgu.
Morecka Elke, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., na kur.
Gefel Josel, „ $^{5}/_{12}$ r. m., na konwulsye.
Scher Łazarz, „ 3 tygodni m., „
Ehrenfeld Mojżesz, „ $^{11}/_{12}$ r. m., „
Tuchfeld Marek, „ $^{11}/_{12}$ r. m., „
Glaser Eliasz, „ 3 tyg. m., „
Feigelmann N. „ 3 dni m, z braku sił żywotnych.
Nik N. „ 4 dni m., z braku sił żywotnych.
Mrozowska Antonina, dziécię, $2^{1}/_{2}$ r. m., na drgankę.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.